

Postanowienie z dnia 17 czerwca 1999 r.

I PZ 24/99

W postępowaniu apelacyjnym nie jest dopuszczalne zgłoszenie żądania skapitalizowania odsetek (art. 383 KPC). Kwoty żądanych na tym etapie postępowania sądowego skapitalizowanych odsetek nie uwzględnia się w ustaleniu wartości przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym.

Przewodniczący: SSN Teresa Flemming-Kulesza, Sędziowie SN: Zbigniew Myszka, Walerian Sanetra (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 czerwca 1999 r. sprawy z powództwa Zofii C. przeciwko Szkole Podstawowej [...] w B.K. o odprawę emerytalną, na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu z dnia 11 marca 1999 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Powódka Zofia C. wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu z dnia 11 marca 1999 r. [...], którym Sąd ten odrzucił jej kasację. Powódka domagała się w pozwie kwoty 4.769,10 zł i taka też wartość przedmiotu sporu objęta była wyrokowaniem przez Sąd pierwszej instancji. W apelacji napisano wprawdzie, że „wnioskowane jest w pierwszej kolejności jako korzystniejsze dla powódki, zasądzenie roszczenia w innej formie, tj. w kwocie skapitalizowanej na dzień 30.09.1998 r. w wysokości 6.533,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1.10.1998 r. do dnia zapłaty”. W myśl art. 383 KPC w postępowaniu apelacyjnym nie można jednakże rozszerzać żądania pozwu. Wbrew odmiennemu przekonaniu wyrażonemu w zażaleniu, uzupełnienie dokonane przez

stronę w apelacji pozostaje w sprzeczności z normą art. 383 KPC; w świetle tego przepisu było ono niedopuszczalne. Kapitalizacja odsetek oznacza, iż stają się one roszczeniem głównym w pojęciu art. 20 KPC, a to z kolei oznacza, iż domaganie się ich w tej formie w apelacji stanowi wystąpienie z nowym roszczeniem w rozumieniu art. 383 KPC i z mocy tego przepisu jest niedopuszczalne. Ponadto, kapitalizacja odsetek nie mieści się w pojęciu świadczeń za dalsze okresy, o których mowa w art. 383 KPC zdanie drugie, między innymi z tego względu, iż powódka nie dochodziła świadczenia powtarzającego się (dochodziła bowiem odprawy za 6 miesięcy). W rachubę nie wchodzi także inny przypadek ujęty w tym przepisie, a mianowicie żądanie zamiast pierwotnego przedmiotu sporu jego wartości lub innego przedmiotu, gdyż odprawa nie jest „przedmiotem”, a ponadto kapitalizacja odsetek nie ma następować zamiast dochodzonego „przedmiotu”, lecz obok niego. Oznacza to, że z mocy art. 383 KPC Sąd drugiej instancji nie mógł orzekać i nie orzekał o roszczeniu powódki w większym zakresie niż wynikało to z żądania określonego w pozwie (4.769,10 zł), które było przedmiotem rozstrzygnięcia pierwszoinstancyjnego. To zaś oznacza, iż kasacja jest niedopuszczalna.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji.

=====